

Сабр ахлоқи бузургест

الصبر خلق عظيم
<الطاجيكية>

Абдурахмон. А
عبد الرحمن. أ

Сабр ахлоқи бузургест

Сабр, дар шарият маънои нигоҳ доштани нафс дар анҷом додани коре ё дури чустан аз коре барои ба даст овардани ризогии Аллоҳ таъолоро дорад.

Коре аст, ки анҷом доданаш мушкил аст, аммо дар анҷом доданаш ризогии Аллоҳ таъоло ба даст меояд, пас инсон мусалмон барои ба даст овардани ризогии Парвардигораш дар анҷом додани он сабр мекунад, Ба монанди рӯзадори ки албатта инсон рӯздор гурусна ва ташна мешавад ва муштоқи обу хурок аст, аммо барои ба даст овардани ризогии Аллоҳ таъоло нафси худро аз обу хурок нигоҳ медорад, Инро мегуянд: сабр дар анҷом додани коре барои ризогии Аллоҳ таъоло.

Инчунин коре аст, ки нафси инсон талабгори анҷом додани он аст, дар ҳоле ки Аллоҳ таъоло бандагонашро аз он манъ карда аст, Пас инсон мусалмон хоҳиши нафсашро, ки дар анҷом додани он кор аст барои ба даст овардани ризогии Парвардигораш нигоҳ медорад ва аз анҷом додани он кор худдори мекунад, Инро мегуянд: Сабр дар тарк кардани коре барои ризогии Аллоҳ таъоло.

Аллоҳ таъоло бандагони сабр кунандашро подошҳои зиёде ваъда дода мефармояд:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا﴾ [ال عمران: ٢٠٠]

“Эй касоне, ки имон овардаед, сабр кунед ва пойдорӣ ва истиқомат намоед”.

Сураи Оли Имрон 200

Дар ояти дигаре Аллоҳ таъоло мефармояд:

﴿إِنَّمَا يُوفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ [الزمر: ١٠]

“Ҳамоно музди (савобу аҷри) сабр кунандагон бешумор дода мешавад”.

Сураи Зумар 10

Инчунин дар бораи касоне, ки дар муқобили дигарон сабр мекунад ва аз гуноҳони дигарон мегузарад мефармояд:

﴿وَلَمَن صَبَرَ وَعَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنَ الْأُمُورِ﴾ [الشورى: ٤٣]

“Ҳароина он ки сабр кунад ва биёмурзад, ҳамоно ин кор аз ҷумлаи корҳои писандида аст”.

Сураи Шуро 43

Аллоҳ таъоло дар ояти дигаре муҳаббаташро нисбати сабркунандагон ибраз намуда мефармояд:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ [البقرة: ١٥٣]

“Эй касоне, ки имон овардаед ёри бичӯед (аз Аллоҳ таъоло) ба сабру намоз, ки ҳамоно Аллоҳ таъоло бо сабр кунандагон аст”.

Сураи Бақара 153

Аллоҳ таъоло бандагонашро дар ин дунё ба мусибатҳои гуногун гирифтормекунанд, то инки сабркунандагон аз бесаброн дар роҳи Аллоҳ таъоло маълум шаванд.

Чуноне мефармояд:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِينَ مِنكُمْ وَالصَّابِرِينَ﴾ [محمد: ٣١]

“Ҳароина шуморо озмоиш мекунем, то муҷоҳидон ва сабркунандгони шуморо бидонем”.

Сураи Муҳаммад 31

Инчунин мефармояд:

﴿وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّمْرَاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ﴾

[البقرة: ١٥٥]

“Ҳамоно шуморо ба чизе аз тарсу гуруснаги ва камии молҳо ва ҷонҳо ва меваҳо озмоиш мекунем ва башорат бидеҳ сабрқунандагонро”.

Сураи Бақара 155

Сабр яке аз бузургтарин ахлоқи паёмбарони Худо ва бандагони дӯсти Аллоҳ таъоло мебошад, Чун агар ба зиндагиномаи онҳо нигарем мебинем ки ба мусибатҳои зиёде рубару мешуданд, ва ба азобҳои гуногун аз ҷониби душманонашон гирифта мешуданд, аммо бо сабру таҳаммулашон Аллоҳ таъоло онҳоро дар муқобили душманонашон пирӯз гардонда ва соҳиби иззату шарафшон мегардонд. Чун ваъдаи Аллоҳ таъолост ки касе барои ба даст овардани ризогии ӯ сабр кунад, ӯро муваффақ гардонида ва роҳи сабрро барояш осон мегардонад.

АбуСаъиди Худри (р) ки яке аз асҳоби бузурги Паёмбари Худо(с) буд дар ҳадисе аз Паёмбари Худо (с) ривоят мекунад ки фармуданд:

عن أبي سعيد سعد بن مالك بن سنان الخدري - رضي الله عنهما - : أن أناسا من الأنصار سألوا رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فأعطاهم، ثم سألوه فأعطاهم، حتى نفذ ما عنده، فقال لهم حين أنفق كل شيء بيده: " ما يكن عندي من خير فلن أدخره عنكم، ومن يستعفف يعفه الله، ومن يستغن يغنه الله، ومن يتصبر يصبره الله، وما أعطي أحد عطاء خيرا وأوسع من الصبر" متفق عليه .

Аз Абусаъиди Худри (р) ривоят аст, ки гуруҳе аз ансор аз Паёмбари Худо чизе дархост карданд, Паёмбари Худо (с) ҳоҷаташонро барояшон дод, боз суол намуданд, боз ҳоҷаташонро бароварданд, то ин ки ҳамаи он чи ки наздашон буд тамом шуд, баъд аз онки ҳама ончи ки дар дасташон буд барояшон доданд фармуд: Агар моле дар дастам бошад онро аз шумо дарег намедорам ва ҳар касе талаби иффат кунад Аллоҳ таъоло ӯро бо иффат ва парҳезгор мегардонад ва касе ки худашро бениёз нишон бидиҳад Аллоҳ таъоло ӯро доро ва бениёз мегардонад ва ҳаркас, ки худро ба сабр водорад Аллоҳ таъоло ба вай тавфиқи сабр медиҳад ва барои ҳечкас бахшиш ва атое беҳтар ва васеътар аз сабр дода нашудааст". Муттафақун алайҳи.

Дар ҳадиси дигаре Паёмбари Худо (с) дар бораи мусалмони бо имон мефармояд:

عن أبي يحيى صهيب بن سنان - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: "عجبا لأمر المؤمن إن أمره كله خير. وليس ذلك لأحد إلا للمؤمن: إن أصابته سراء شكر فكان خيرا له. وإن أصابته ضراء صبر فكان خيرا له" رواه مسلم.

Аз Суҳайб писари Синон ривоят аст, ки Паёмбари Худо (с) фармуд: "Ҳоли муъмин инсонро ба тааҷҷуб вомедорад, зеро ҳамаи ҳолаташ барои ӯ хайр аст ва ин амр барои ҳеч кас, чуз муъмин муяссар нест. Агар ба вай фарохи ва осони руй диҳад, шукр кунад ва ин барояш хайр аст ва агар ба ӯ мушкили пеш ояд, сабр кунад ин ҳам барояш хайр аст". Муслим

Аз меҳрубони Аллоҳ таъоло барои бандагони дӯстдоштааш ин аст, ки онҳоро ба мушкилоте рубару мегардонад то инки сабр кунанд ва соҳиби аҷру савоб ва ҷаннати Парвардигорашон гарданд.

Дар ҳадисе Паёмбари Худо (с) мефармояд:

عن أبي سعيد وأبي هريرة - رضي الله عنهما - عن النبي - صلى الله عليه وسلم - قال: "ما يصيب المسلم من نصب ولا وصب ولا هم ولا حزن ولا أذى ولا غم، حتى الشوكة يشاكها إلا كفر الله بها من خطاياها" متفق عليه .

Аз Абусаъид ва Абухурайра (р) ривоят шуда ки Паёмбари Худо (с) фармуд: "Ҳеч хастаги ва касали, ва ғаму андуҳ ва озору шиканҷа ба мусалмон намерасад, ҳатто хоре ки ба пояш мехалад магар инки аллоҳ таъоло дар баробари он гуноҳонашро мебахшад".

Муттафақун аъалайҳи.

Пас ба мусибат гирифташ шудани мусалмон раҳмат ва хайре аз ҷониби Аллоҳ таъоло барои ӯст, то инки сабр кунад ва соҳиби савоби бузурге гардад.

Дар ҳадиси дигаре мефармояд:

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - قال: قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: "من يرد الله به خيرا يصب منه" رواه البخاري .

Аз Абухурайра (р) ривоят аст ки Паёмбари Худо фармуд: "Касе, ки Аллоҳ таъоло ба ӯ хайр бихоҳад ӯро ба мусибате гирифтор месозад". Бухорӣ

Пас ба чунин хулоса мерасем, ки мусалмони бо имон ва инчунин мусалмони қави ҳамон касе аст, ки дар ҳангоми ғазаб ва мусибат сабр карда ва розигии Аллоҳ таъолоро талаб кунад, чуноне Паёмбари Худо (с) мефармояд:

عن أبي هريرة - رضي الله عنه - أن رسول الله - صلى الله عليه وسلم قال: "ليس الشديد بالصرعة، إنما الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب" متفق عليه.

Аз Абухурайра (р) ривоят аст, ки Паёмбари Худо фармуданд: "Қувватмаңд касе нест ки зурозмо ва мубориз бошад, балки қувватмаңд касе аст, ки ҳангоми ғазаб бар нафси хеш зимомдор ва бартари дошта бошад". Муттафақун алайҳи.

Аллоҳ таъоло мо бандагони заъифатро аз ҷумлаи сарбқунандагони дар роҳи худ бигардон.

